

PUSTELNICTWO (1) *sb n*

G sg pustelnictwa.

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. pustelniczy.

Bycie pustelnikiem, prowadzenie życia pustelniczego [czyje]:

W połączeniu szeregowym: Zaczne y wysłokie zálezeczenie ták poštow/ oštrosći życia y odzienia/ puštelnictwá/ ftáteczności/ y mężności Ianá ś. iáko y godności wrzędu iego. WujNT 47.

AN